

Strak lijnenspel van hagen en grassen

Hubert en Lut genieten beiden van een welverdiend pensioen. Hoe kunnen ze dit beter beleven dan in hun eigen tuin? En genieten doen ze, regelmatig is het er de zoete inval. De 2 500 m² grote tuin – oorspronkelijk een weiland – werd zoveel mogelijk onderhoudsvrij aangelegd naar hun smaak en wensen. Het resultaat is een mengeling van een klassieke en een moderne tuin. Eigenlijk een beetje zoals de bewoners zelf ook zijn.

Wadi

De woning is gelegen in een vrij landelijke omgeving in Drongen. De voortuin is volledig van de straatkant afgesloten door een hoog bamboebos. De frisgroene halmen van de bamboe "Phyllostachys Vivax" hebben intussen een inkijsdichte afscheiding gevormd van 10 meter hoog. Buiten het ochtendterras onder de oversteek is de voortuin een plek waar het gezin niet zo vaak komt. De oorspronkelijke bodembedekkers werden op advies van de tuinarchitect vervangen door onderhoudsvrije lavastenen. De eigenaars wilden in hun voortuin een gevoel van water maar in functie van de kleinkinderen leek dit niet zo een veilig idee. Daarom werd geopteerd voor een wadi. Een wadi is een rivierdal dat in droge gebieden gebruikt wordt om het grond- en regenwater vast te houden. Terwijl in België een wadi niet erg gekend is, wordt in Nederland dit systeem vaak

gebruikt in woongebieden als bufferzone en als infiltratievoorziening. Ook in Duitsland wordt dit systeem vaak toegepast in grote parken. Een sierlijke strook rolkeien kronkelt door het grind van lavastenen. In de winter bij zware regenval blijft het water er stilstaan en vormt er zo een natuurlijk waterelement. Het riviertje sijpelt glinsterend tussen de keien door om aan het eind te verdwijnen in het bamboebos. Als er zich na een fikse regenbui een plas vormt, haasten de kinderen zich met hun laarsjes aan ernaar toe.

Naast de afgesloten privévoortuin is er eveneens een parkeerzone voorzien. In plaats van verschillende paden aan te leggen werd de volledige strook verhard met klinkers voor de parkeerplaatsen en ertussen grind. Om ook hier een groene toets aan te brengen, werden betonnen ringen geplaatst voorzien van het siergras "Miscanthus Sinensis Gracillimus" of Japans sierriet. Op het einde van het seizoen is het zilvergroeene riet tot 1,70 meter gegroeid waarna het in de winter verkleurt. Het zicht is gebroken en toch zijn alle toegangen vlot bereikbaar.

Wie niet weg is... is gezien

De tuin is in twee richtingen georiënteerd omdat ook de architectuur van de woning in twee richtingen verloopt. Enerzijds is er de belijning van de orangerie die schuin loopt en anderzijds de belijning van de achtergevel waarin één groot raampartij van zes meter breed uitkijkt op de achterliggende schapenweide en in de verte een beschermde hoeve. Parallel met de achtergevel zijn grote haagblokken geplant. De opening ertussen zorgt ervoor dat je vanuit de leefruimte tot ver achter in de tuin kan kijken waar de schapenweide begint. De hagen breken het zicht en nodigen uit om naar buiten op ontdekking te gaan. Voor de kinderen is het natuurlijk heerlijk spelen en ravotten achter de hagen en het riet.

Lijnenspel

In het groene gazon zijn in de vorm van een cirkel drie lagen beplanting uitgewerkt. De laagste cirkel wordt volledig bedekt door een gitzwart plantje "Ophiopogon Planiscapus Niger" of "Slangebaard". Met zijn fijne, zwarte lisvormige blaadjes ziet het eruit als siergras. Het laaggroeiende zwarte plantje, met eerst lila bloemen en nadien zwarte bessen - contrasteert mooi met het groene gazon. De tweede lijn, die iets hoger komt, wordt gevormd door "Liriope Muscari" of "Leliëgras". Deze groenblijvende plant heeft grasachtig loof. De laatste lijn is het decoratieve siergras "Molinia Caerulea Heidebraut". Afhankelijk van het weer wordt deze grassoort tot 1,80 meter hoog. De kleur van de grashalmen verandert met de seizoenen, soms lijkt het alsof de heide in brand staat. De eerste twee zones blijven winter en zomer groen. Vooral in de winter is het belangrijk om geen stukken open aarde te krijgen. De tweede zone bloeit nog eens uitbundig paars in het najaar. Eigenlijk blijft er heel het jaar door structuur in de tuin en ook al is er weinig bloei aanwezig toch is het kleurenpalet in de tuin intens door de herfstverkleuring van de siergrassen en de wisseling van de seizoenen.

Om ook enkele verticale elementen in de tuin te voorzien die het groene vlak doorbreken werden vijf bomen aangeplant. Op vraag van de eigenaars werd gekozen voor snelgroeiende bomen of volwassen grote bomen. Om het budget onder controle te houden werden vooral snelgroeiende bomen gekozen zoals de "Robinia Pseudoacacia Frisia". De gele bladeren contrasteren mooi met de donkergroene bladeren van de "Platanus Acerifolia". Deze grote platan staat middenin het gazon en biedt in de zomer een lommerrijke schaduwplek.

Houten terras

Aansluitend met de orangerie en in het verlengde van die schuine belijning ligt een houten terras van ongeveer 90 vierkante meter. In het driehoekige terras is vervolgens een driehoekige uitsparing voorzien beplant met ijle siergrassen. Dit blokt het zicht vanuit de orangerie terwijl je gemakkelijk doorheen de fijne wuivende halmen kan kijken. Als je die schuine lijn van het terras doortrekt komt je uit op de hoek van de woning. In de zomer vormt het terras het decor voor de bloeiende potten die Hubert met veel zorg omringt.

Ook de orangerie is het heiligdom van Hubert. Hier kan hij zich naar hartenlust ontfemen over de mediterrane planten en zich op een exotische plek in het zuiden wanen. Er staan citroen- en sinaasappelbomen die hem met hun vruchten veel kweekplezier bezorgen. Ook oleanders, mimosa, vijgenbomen, een ficus en een prachtige olijfbom waarvan de oogst spijtig genoeg niet zo best wil lukken. De klimplant "Bougainvillea" voelt zich echter in zijn nopjes en slingert zich gulzig - de pal op het zuiden gerichte wand - naar omhoog. In de winter en in het tussenseizoen is het heerlijk vertoeven in de orangerie. Tussen de vele terraspotten die na de zomer in de serre een onderkomen voor de winter vinden is het gezellig zitten.

Otium

Dit tuinproject in Drongen dateert uit de studieperiode van Dominic Christiaens en Bob Casneuf. Onmiddellijk na hun studies vormden zij samen het ontwerp bureau Otium. Dominic en Bob zijn aan elkaar gewaagd. "Eigenlijk intuïtief vullen we elkaar aan, daar waar nodig. Spontaan zet ik de eerste lijnen op papier, dat gaat gewoon het beste op die manier. Nadien begint ook Dominic op het papier te kriebelen en dingen toe te voegen. Het concept ontwerpen we volledig samen. Ook qua stijl zitten we op dezelfde golflengte", stelt Bob.

"Hoe onze stijl is? Tijdloze eenvoud, dat is wat wij betrachten met onze tuinen. Misschien is dit wel de beste bewoording om ons werk te omschrijven", vult Dominic aan. "We schenken heel veel aandacht aan twee tot drie sterke lijnen in de tuin. Meestal hanteren we ook een beperkte beplantingslijst. Liever planten we grote partijen van één en dezelfde plantensoort want we willen zo weinig mogelijk chaos en diversiteit. Door eenvoudige belijningen en eenheid in de beplanting, creëren we rust in de tuin. De tuin ligt in het verlengde van de woning. Onze ontwerpen vloeien voort uit de architectuur van de woning om te komen tot een volmaakte harmonie tussen alle elementen. Dit is wat wij betrachten." ✦